

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Apostrophe Ad Lectorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

uno Salomonis Augustini
S. Thomas redimicere
petri, ino & mense
rum, quae non
us. Quemadmodum
poribus, que & de
rato magis impo
ristore rebus, & de
venebris, cum in
quid in eligere: qui
1.2. queſt. 33. 27. 30.
ab libet dantur
in ipso ab illis
rationis ab eis
proper defensione
cedent voluntate
onem amplexerit,
major inveniuntur
perirent tempeſt, qui
necē non inveniuntur;
eccedentiam atra fide
is, aut similitudinē quā in
ad diuinam, &
lent, potest numer
ando in ipsius pollo
judicium, perduo
ſt offendit.

V T VI
arō tamen, ex qua
privilegio perfici
ac meritis
tū,

ni, ut Capit. prae
dictum de cœpi nū p
erit inveniatur, pos
t contingit, & de
animodam, patet
que mentis inven
tando diuina certitud
de DEO, opere
imagine in rupi
is, sed similitudine
am fici deficiunt
otris principiis, &
sod intellexi che
rudites reu pochi
t, quid sit hinc
pheta, dum etiam
non illa esse vera
aut unum ipsam ren
t, quid non tradi
ratio supernaturalis
et perfectum judic
et rarissime coni
paucissimi con
fessione imaginari
entur, ut veri
raptu percipiatur,
recipiantur.

Item docet Augustinus
finem. Sunt rō
enquam corporis
el sacerdotis, felicit
is; non per felicit
er aliquam terrena
formas incorporeas
nino non posse, ni
tar, & mente infa

gentia dijudicentur, vix aliquando cūm fierint, sed
personae posse cūm tranferint. Quare idem Au
gustinus docuit super Genes. ad litteram c. 26. ma
gnam esse revelationem, ac divo Joanni Evange
listae concessam, quando mens in raptu hac ratio
ne adeo illustrata; ibi ita scilicet: Ibi etiam si videā
tur fatura, ita ut omnino fatura noſcantur, quorum
imagines praesentes videntur, sive ipsa homini mente
divinitus adjuta, sive aliquando inter ipsa visa quid
significet exponente. Sicut in Apocalypsi 10 annis expo
nebatur magna revelatio est, etiam si forte ignoret ille,
cui haec demonstrantur, utrum ex corpore exierit,
an adhuc sit in corpore, sed spiritu a sensibus corporis
alienato ista videat: potest enim sic raptus id ignorare,
scit & hoc non ostendatur.

Sententiam Augustini securus est D. Thomas
de verit. qu. q. 12. art. 9. in corp. his verbis: In hoc
tamen Prophetā differt in sua abstractione a sensibus,
sive abstrahatur per somnum; sive per visionem ab o
mnibus aliis, qui abstrahuntur a sensibus, quod mens
Prophetā illustratur de his, que in visione imaginaria
videntur, quando cognoscit ea non esse res, sed aliqua-

liter rerum similitudines, de quibus certum iudicium
habet per lumen mentis. Idem etiam adhuc expre
sus repetit 1. p. q. 111. art. 3. ad 4. ubi hoc argumē
tum proponit: In visione imaginaria homo adheret
similitudinibus rerum quasi ipsis rebus: sed in hoc est
quædam deceptio. Cum ergo Angelus bonus non posse
esse causa deceptionis, videtur quod non posse causare
imaginariam visionem, imaginationem immutando.
Hunc autem argumentum his verbis refutatur: An
gelus causans aliquam imaginariam visionem, quan
doque simul intellectum illuminat, ut cognoscat quid
per hunc modum similitudines significentur, & tunc nulla
est deceptio: quandoque vero per operationem Angelis
solummodo similitudines rerum apparent in imagi
natione, nec tam tunc causatur deceptio ab Angelo,
sed ex defectu intellectus ejus, cui talia apparent; scilicet
ut nec Christus fuit causa deceptionis in hoc quod mul
tu turbis in parabolis proposuit, quod non exposuit ei.
Et haec de libertate sive merito, ac de contempla
tione dicta sufficient, ad laudem & gloriam DEI
omnipotens, & beatissimam Virginis MARIAE
de monte Carmelo.

FINIS.

APOSTROPHE AD LECTOREM.

Cum venerabilis Author noster in superiori Opere cap. 15. libri 5. compendio solū exponat
quid sit mystica Theologia, licet plenū in antecedentibus ejusdem libri Capitulis explicaverit
contemplationis mystica Theologia nataram, conditionem, species & gradus, libet hic paucis indica
care cū nostris nonnullis aliis, qui post illum uberioris de mystica Theologia, aut oratione ac contem
platione, aliique ad illam pertinentibus, aut ad eam conducedentibus scripterunt, quos consulere poteris ad pleniorē dehī scientiam obtinendam.

In his est Ven. P. Hieronymus à Matre Dei, alias Gratiā, qui præter Scholia Theologiae mystica, Tra
statum edidit, inscriptum, Dilucidarium veri spiritus, &c. in quo myst. Th. ol. conditio[n]em ac gradus
enucleatus declarat.

Ven. P. Ioannes à IESV MARIA, qui mysticam Theologiam integrō edidit volumine, ab omnibus plu
rimū commendato, quod primum prodit Romae, deinde an. 1622. recusum fuit colonia, in prima
editione omnium opū eius, & ex ea sub initium Tomi 2. in aliis quoque diversis suis libris docu
menta subministrat coelestia hujus scientiae, præterea in Commentariis Cantici Cantorum.

R. P. Philippus à SS. Trinitate, plurium librorum Author, Lugduni an. 1656. typis evulgavit insigne
volumen, in tres partes plures Tractatus divisum, cui titulus, Summa Theologiae mystica.

R. P. Dominicus à SS. Trinitate, in Seminario missione Romano Carmelit. Discalceatorum, Sac
Theologiae ac controveriarum Fidei professor edidit, ibidem grande opus, in septem Tomos distin
ctum, inscriptum, Bibliotheca Theologiae, cuius liber septimus Tomi septimi totus est in tradenda & ex
ponenda Theologia mystica, & materias om̄ib[us] illam concerne[n]tibus.

R. P. Antonius à Spiritu sancto, Sac. Theologiae Professor in suo Vissiponensi Collegio, ac deinde re
gni Congensis in Africa Episcopus edidit Lugduni an. 1677. sub titulo, Directorium mysticum Tractatus
quatuor de mystica Theologia, quibus complectitur, quidq[ue] id de hac mystica scientia pertinaciter toleratur.

R. P. Joseph à IESV MARIA, Historiographus Congreg. Hisp[anic]e Carmelit. Discalceatorum, præter
alia complura præclarā opera edidit duo de mystica Theologia, quorum primum inscribitur A[n]cen[t]us
anima ad DEVVM, dividitur in tres libros: & prodiit primum Hisp[anic]e Martitan. 1658. deinde
Rome Italice an. 1664. Alterum Ingressus anime in paradisum spiritualem nuncupatum, atque tribus
quoque libris distinctum, quod an. 1659. narivo idiomate exculum fuit. Matis, recusum Italico Ges
nuo, interpretat. Luca Franciso à S. Benedicto, an. 1669. de hujus extimis virtutis illustri prosapia, mira
eruditio acq[uis]itio, sanctuaria legēdus P. Franc. à S. MARIA Tono 2. Annalib[us] Congreg. Hisp[anic]e l. 7. c. 11

Ven. P. Dominicus à IESV MARIA, vir sanctus ita fama osti Europeo notus edidit Rome an. 1623. Tri
partitum sententiarium spirituale, de triplici perfectionis via, purgativa, illuminativa, & unitiva, quo anima
deducitur ad mysticam Theologiam contemplationem; quod plures recusum fuit, in alias linguis
translatum. Commentarij illud Gregorius XV. in suo Brevi Apostolico 3. parti prelio, his verbis: Cū
sicut acceptimus, dilectus filius Dominicus à IESV MARIA Ordinis Carmelit. Discalce. Opusculum quoddam
sententiarium spirituale, pro triplici perfectionis via, purgativa scilicet, illuminativa & unitiva nuncupatum,
pro sua extima pietate & honoris DEI, animarumque in via salutis progressa, ardenti zelo a se compositum,
nobisque acceptum in lucem edidit, &c.

Iohannes Ludovicus ab Assumptione, Ge[ne]r manus natione, patri Spirensis, edidit an. 1634. Monachii, li
brum inscriptum, Passer solitarius, in 3. partes distinctum, in quo vita & functiones animæ contempla
tivæ sub symbolo palleis loquitoris describuntur, præter complura alia scripta quoque Anatoman vita
Anagogie. Hujus vitæ tam et virtutes descripti uberioris in suo Decore Carmeli 3. part. pag. 163. R. P.
Philippus à SS. Trinitate, & dominicus Gravina multis celebrat illum laudibus in Appendix congrega
tione vocis turturis.

Maximinus à S. Magdalena, edidit Nanci an. 1646. Opus, cui titulus, Directio ad vitam contemplativam.
Ludovicus à S. Teresa, Gallus, edidit Parisiis an. 1665. Tractatum præclarum Theologicum, de ant
Thom. à Iesu Oper. Tom. II.

me cum DEO unione, in quo doctrinam mysticam Theologiae B.P. Joannis à Cruce, tuerit & confirmat autho: r:ate SS. Augustini & Doctoris Angelici. Ab eo quoque prodiit Successio Eliana, &c. & Annales sui Ordinis Provinciarum Francie.

Bernardus à S. Onuphrio, Italus, Genus typis evulgavit geminū opus mysticis ac contemplativis utilissimum: quorum alterum inscript: *Suffria et intima anima contemplative*, in quo exponendo Psalm. 41. & 42. egregie dissentit de laboribus favoribus, intimisq; cum DEO unione anima contemplative. Alterum inscribitur, *Columba increata*, in quo mystica ac sublimissime exponitur hymnus, *Veni Creator Spiritus*.

Balthasar à S. Catharina Senensis edidit Italico idiomate Bononie an. 1671. nativo idiomate, nunc volumen Commentarij, in Cappellam anima S. M. Terese, sub hoc titulo: *Splendoris ristefi di sapienza celeste vibrati da Gloriosi Gerarchi Tomaso d' Aquino, e Teresa di GESV*, sopra il Castello interiore, e mystico Giardino, metàfore della Santa, in quo enucleatus petractantur, & declarantur omnia misteria, difficultatesque mysticae Theologie, atque ideo omnibus contemplativis, directioribusque animorum contemplativum admodum utile ac necessarium est opus.

Didacus à IESV, Hispanus, edidit Barcinonae an. 1619. Scholia super quasdam phrases mysticas Theologiae B.P. Ioannis à Cruce.

Alphonsius à Matre Dei, Italus, præter alia, quæ edidit, scripti opus egregium de oratione ac contemplatione, cui adjuxit imagines ad vivum exprimentes operationes animæ in his exercitiis.

Inter opera spiritualia duobus Tomis comprehensa, & Romæ excusa an. 1670. Ven. P. Alexander à S. Francisco, nepos LEONIS XI. Plura reperiuntur opuscula ad orationem mentalem, contemplationem, mysticamque Theologiam pertinentia.

Nicolaus à IESV MARIA, natione Italus, patria Genuensis ex illustri Centurionum familiâ, Salmanticensis sui Ord. Collegii Sac. Theol. Professor edidit Marti an. 1631. Elucidationem Theologicam phrasum mysticas Theologiae B.P. Ioannis à Cruce, in duas partes distinctas, quæ Coloniz cum openbus ejudem B.P. recula fuit an. 1639.

Emmanuel à IESV MARIA, Eleonora Augusta quondam Cesarensis Ecclesiastes præter Flores Carmelitæ duobus Tomis distinctos, Vienna an. 1666, excusos, ac Frudus Carmelitæ quartuor Tomis comprehensos, Romæ ac Neapolit. typis evulgatos, edidit Neapolit. an. 1677, in fol. aliud opus, in quo sub symbolo myrræ, thuri & auræ, virtutes Theologicas, mortificatione, & oratione seu contemplationem, aliasq; materias mysticas Theologie petractat acq; explanat. Dividitur hoc opus in tres Tractatus.

Mauricius à S. Angelo, natione Italus, patria Florentinus, præter alia complura scripti duo præclara opera Theologis mysticis platinum profunsa. Primum inscribitur: *Dilectus ex dilecta*, anima querenti illum, a sponsa demonstratus, descriptus, commendatus. Exegetico-pareneticis theorematibus, opus dilungitur. Alterum, *Delicia meditantis*, quibus anima devota epulatur quotidie splendide. Meditationes de Sanctis & Febris propriis de tempore, de Passione Domini, quartuor novissimis.

Petrus Thomas à S. MARIA conscripsit librum inscriptum, *Catechismus S. Terese*, quo exponitur orationis mens, contemplationis, aliaeque mysticas Theologiae partes ac conditiones. Prodit primum Rothomagi, deinde recol. Bruxellæ an. 1675.

Fabianus à S. Iacobo, natione Italus, patria Massensis, præter copiosos, & pluribus commendatos Commentarios in Cantica Canticorum, scripti de regno DEI, quod intranos sibi libros tres, in quibus disserit de interioris hominis statu, maximeq; de contemplatione, ejusque gradibus & effectibus.

Inter opera Alcetica Ven. P. Simonis à S. Paulo, Comiti Lombardia duobus Tomis excusa, sunt duo libri de reformatione intellectus, memoria ac voluntatis, & appetituum, passionumque, &c. ad contemplationem, unum divinam, mysticamque Theolog. plurimum conducentes.

Michael à S. Augustino, Provincia Flandro-Belgice Provincialis, Antwerpia edidit *Institutionum mysticarum libros quatuor*, quibus anima ad apicem perfectionis, & ad proximam mysticæ unionis per gradus deditur.

Mathurinus à S. Anna, Theorematæ & aliquot opuscula mystica & spiritualia insignis myste Ven. F. Joannis à S. Samfone, latinitate donavit & typis evulgavit Lugduni an. 1655.

P. Joseph à spiritu sancto, Lufitanus, edidit Marti an. 1678. in fol. opus de Theologia mystica ad modum intigne, cui titulus: *Catena mystica Carmelitana*, que pene tota constat ex Scriptoribus de hac materia Carmelitæ Discalceatis.

Vecum his omnibus præponendi erant primum *Seraphica Mater Terese*, quæ in suis libris, de his sublimissimis materiis copiosissime accuratissimèq; scripsit de qua legimus in Actis Canonizationis ejus, quod clarissimi omnium Ordinum Theologi B. TERESA ET sapientiam admirantur, & facilem mysticarum rerum explanationem adeo obstupecent, ut rarus sapientia genus eius videatur, quod de mystica Theologia Patres obscuræ, & sparsim tradiderunt, a virginie aliqua, in methodum tam perspicue, atq; concinnè fuisse redactum. Meritoq; illam quasi spiritualis doctrina Magistrum Ecclesiæ à DEO datam prædicant. Et petit Ecclesia in oratione felicitatis ejus, sacerculo celestis ejus doctrina narrari.

Deinde Cherubicus Pater B. Ioannis à Cruce, cuius sublimissimam doctrinam, prævio maturo exmine, purpura i Principes, Ecclesiastum Antistites, Academiarum Praesides, siccæ Generalis Inquisitionis Qualificatores, ac Consultores, Theologæq; Doctores, miris celebrant laudibus, Eminissimi S.R.E. Cardinales Joan. Baptista dati fac. Rit. Congregationis Praefectus, & de Torres, in Literis Remissorialibus in ordine ad Canonizationem P. Ioan. à Cruce, sic loquuntur: *Libri de mystica Theologia*, qui per diversa regna circumferuntur, celesti eruditio facundos, sublimi adeo, & admirabiliter conscripti, ut alem scientiam divinitatis revelatam esse, non humano acquisitam ingenio, existimant onnes; quibus lectio ad veras à falsis illuminationibus discernendas, animasq; in perfectione via robordandas, pernitit comprobatur; unde doctrina S. Dionysii Areopagitæ à legentibus comparata est, &c. Et R. P. Mag. Lezana hanc cultus de ea censuram: *Opuscula spiritualia serui Dei P. IOAN. à CRUCE*, Ord. Carm. Discalce. intitulata: *Affectionis montis Carmeli, Nox obscura, Flamma viva amoris, Canticum spirituale, de mandato Eminissi. Cardinalium Sac. Rituum Congregationis mihi commissa pro revisione, DOCTRINAM continent SVBLIMISSIMAM, ut PRAECELSIOR vix, nisi in sacris codicibus repertos queat. Hos consulendos censeo, si fortem nos. Thomas aliquando in exponendo lucidius sit.*

VENE.